

Το φιάσκο του ρουσφετολογικού σχεδιασμού στους Δήμους με τα «προγράμματα εργασίας» και η ανάγκη των Συμπράξεων για την κοινωνική οικονομία.

Η προειδοποίηση της Κομισιόν στις 22/5/2013 ότι δεν πρόκειται να χρηματοδοτηθούν οι «**τετρακόσιες χιλιάδες θέσεις εργασίας**»

στους Δήμους και τις περιφέρειες, από κοινοτικούς πόρους όπως είχε ψηφίσει με πρόσφατη τροπολογία η κυβέρνηση και ότι θα ζητήσει τα χρήματα πίσω υποβάλλοντας πρόστιμο εάν τυχόν προχωρήσει η χώρα μας στην υλοποίηση τέτοιων προγραμμάτων, έχει κλονίσει κάθε αξιοπιστία στη σωστή διαχείριση προγραμμάτων του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου.

Αυτό το πολιτικό φιάσκο δεν φαίνεται να συνέτισε τους εμπνευστές αυτού του σχεδιασμού που ήθελαν ν' αφαιρέσουν πόρους από τα προγράμματα κοινωνικής οικονομίας και να τα μεταφέρουν σε πεντάμηνες προεκλογικές προσλήψεις.

Παρά τη ψυχρολουσία που υπέστησαν και αναγκάστηκαν να υποχωρήσουν, μιλούν τώρα για μικρές προσαρμογές στην επιλεξιμότητα του προγράμματος ενώ συνεχίζουν να αποκρύπτουν την αλήθεια της ασυμβατότητας των κοινοτικών ταμείων, να πληρώνουν με πόρους του ΕΣΠΑ εργατικό προσωπικό στους Δήμους.

Έτσι, παρουσιάζουν ως αιτία του προβλήματος που έχει δημιουργηθεί τους γραφειοκρατικούς περιορισμούς της ΕΕ και πως αυτό είναι απαράδεκτο για ένα πρόγραμμα «κοινωνικής ευαισθησίας» το οποίο όπως διαδίδουν θα συνεχιστεί με κάποιες παραλλαγές.

Συνεχίζουν, δηλαδή να κοροϊδεύουν το κόσμο για προγράμματα κοινωνικής ευαισθησίας και δήθεν κοινωφελούς εργασίας όταν, πρόκειται καθαρά για ένα πρόγραμμα επαναφοράς του ρουσφετολογικού μηχανισμού τύπου προγραμμάτων stage, εν' όψει των επερχόμενων δημοτικών εκλογών.

Ασφαλώς δεν λένε πουθενά την αλήθεια ότι, αυτοί οι πόροι στο βαθμό που θα μπορούσε να υλοποιηθεί ένα τέτοιο πρόγραμμα θα αφαιρεθούν τελικά από την «κοινωνική οικονομία» και την πραγματική παραγωγική οικονομία που ήταν ο αρχικός σχεδιασμός του επιχειρησιακού

προγράμματος για να πάνε αυτοί σε προεκλογικό «φιλοδώρημα» στους ανέργους.

Αυτό το ζήτημα την αλήθεια και πραγματικότητα είναι που μας κρύβει το καθεστωτικό μιντιακό σύστημα στην Ελλάδα. Και επιβάλλει με αυτό τον τρόπο την συνομωσία σιωπής, σχετικά με τους πραγματικούς λόγους για τους οποίους η Κομισιόν είναι αναγκασμένη να εμποδίσει την εφαρμογή ενός τέτοιου προγράμματος στους Δήμους και τις περιφέρειες.

Οι λόγοι βεβαίως, δεν ήταν μόνο τυπικοί και γραφειοκρατικοί, όπως παρουσιάζεται από την κομματική και μιντιακή προπαγάνδα. Οι λόγοι είναι πάνω από όλα πολιτικοί και ουσιαστικοί στη διαχείριση των κονδυλίων. Το ζήτημα είναι επίσης εάν, οι πόροι αυτοί πάνε στην ενίσχυση της εργασίας στην πραγματική οικονομία που είναι ο προορισμός τους ή θα πάνε για τα κομματικά ρουσφέτια εν όψει των δημοτικών εκλογών.

Ασφαλώς, τα επιτελεία των κομμάτων και οι τεχνοκράτες γνώριζαν το ασύμβατο της υπόθεσης. Αλλά νόμιζαν ότι θα το παρακάμψουν δεδομένης της απουσίας αντιπολίτευσης στο συγκεκριμένο θέμα και δεδομένης της κοινής επιθυμίας και δίψας όλου του παρηκμασμένου πολιτικού συστήματος για ρουσφέτια και πελατειακές σχέσεις, εγκλωβίζοντας τους ψηφοφόρους από έναν τομέα τόσο ευαίσθητο όπως είναι η ανεργία.

Πόνταραν. Εξάλλου, στη δεινή οικονομική θέση της Τοπικής Αυτοδιοίκησης αυτήν την περίοδο που υφίσταται τις μεγαλύτερες περικοπές από κάθε άλλον τομέα και νόμιζαν ότι, με αυτόν τον τρόπο θα χρυσώσουν το χάπι και θα περιορίσουν τις αντιδράσεις που υπάρχουν στο χώρο. Κυρίως όμως νόμισαν ότι επαναφέροντας την παλαιοκομματική συνταγή αθρόων εποχιακών διορισμών λίγο πριν από τις δημοτικές εκλογές του 2014 ότι θα πετύχουν να συντηρήσουν κομματικά τις δυνάμεις τους στην Τοπική Αυτοδιοίκηση.

Προφανώς, όλοι οι εμπνευστές αυτής της τροπολογίας στη κυβέρνηση και ιδιαίτερα ο Βενιζέλος και Κουκουλόπουλος που πρωτοστάτησαν στην τροπολογία, δεν αντιλήφθηκαν τίποτε από τις ραγδαίες ανακατατάξεις αυτής της περιόδου και τη δημοσκοπική κατρακύλα του ΠΑΣΟΚ και νομίζουν πως έτσι, με τέτοια κόλπα και βαφτίζοντας το ρουσφελογικό τους σχεδιασμό κοινωφελή εργασία στους Δήμους ότι, μπορούν να αναχαιτήσουν την πολιτική τους απαξίωση.

Αλλά το θέμα βέβαια που εξετάζουμε στην προκειμένη περίπτωση δεν είναι η κατάρρευση

των κομμάτων. Στο επίκεντρο της προβληματικής είναι οι δημοτικές παρατάξεις που έχουν αυτή τη στιγμή στην τοπική εξουσία. Το ερώτημα είναι εάν έχουν να κερδίσουν κάτι στις εκλογές από τον ρουσφετολογικό μηχανισμό, γιατί σε δημιουργικό πολιτικό επίπεδο είναι σίγουρο ότι θα ζημιώσουν πρώτα την κοινωνία με την επαναφορά του ρουσφετιού και ύστερα από την ίδια τους τη φυσιογνωμία μετέχοντας σε παλαιοκομματικές πρακτικές.

Η ΚΑΛΛΙΕΡΓΗΜΕΝΗ ΠΛΑΝΗ ΚΑΙ ΑΥΤΑΠΑΤΗ

Ο αντίλογος που λέει ότι σε μια πρώτη εκτίμηση οι Δήμαρχοι και οι παρατάξεις τους έχουν να κερδίσουν επιρροή με τις προσλήψεις που θα γίνουν δεν έχει ισχυρή βάση.

Γιατί το βόλεμα των “δικών μας παιδιών” ψηφοφόρων της πλειοψηφικής παράταξης στους Δήμους δε θα γίνει χωρίς σοβαρά προσκόματα και αντιδράσεις που μπορεί να γυρίσουν μπούμερανγκ. Πολύ περισσότερο μάλιστα εάν με τις Δημοτικές εκλογές και ευρωεκλογές συμπέσουν και εθνικές εκλογές.

Η ρουσφετολογική εκμετάλλευση μπορεί να δώσει ένα ισχυρό όπλο στις αντιπολιτευτικές παρατάξεις να αποδομήσουν περισσότερο την αξιοπιστία του όλου συστήματος σε συνθήκες κρίσης που εκ των πραγμάτων κάνουν πιο ευάλωτες τις σημερινές πλειοψηφίες στην κριτική.

Είναι οικτρή αυταπάτη να πιστεύουν σήμερα οι αιρετοί Δήμαρχοι πως τα προγράμματα αθρόων προσλήψεων στους Δήμους τα οποία βαφτίζονται κοινωφελούς εργασίας χωρίς παραγωγικό αντικείμενο και χωρίς το κατάλληλο μάνατζμεντ θα τους βοηθήσει ουσιαστικά για την επανεκλογή τους.

Προγράμματα μάλιστα που θα στερήσουν πόρους και ανθρώπινο δυναμικό που ήταν προορισμένα να ενισχύσει τις επιχειρήσεις, τους κοινωνικούς φορείς καθώς και τα επιμελητήρια δημιουργούν περισσότερους κοινωνικούς αντιπάλους από φίλους.

Γιατί αυτοί οι πόροι, το επαναλαμβάνουμε, είναι ανθρώπινοι πόροι που ο προορισμός τους ανήκει στις επιχειρήσεις, τους φορείς της κοινωνικής οικονομίας, αλλά και στην ενίσχυση

επαγγελματών που συνδέονται με τη Γεωργία και δε συμφέρει τη χώρα να σπαταλούνται σε πάρεργα, αγγαρίες και βολέματα.

Συμφέρει τους φορείς της Τοπικής Αυτοδιοίκησης να σταθούν δίπλα στους κοινωνικούς φορείς, τα επιμελητήρια και τις οργανώσεις της Κοινωνίας Πολιτών ως συμπράττοντες φορείς στην υλοποίηση σχετικών προγραμμάτων ώστε να επωφεληθούν από τη δράση τους και όχι ως ανταγωνιστές βάζοντας την Κοινωνία Πολιτών απέναντί τους.

Πρώ τον, γιατί αυτοί οι φορείς και οι επιχειρήσεις αποδεδειγμένα και προς όφελος της οικονομίας και της κοινωνίας μπορούν να αξιοποιήσουν καλύτερα αυτό το ανθρώπινο δυναμικό σε παραγωγικό έργο, αφού αυτή είναι η δουλειά τους.

Δεύτερον, γιατί αυτός είναι ένας ρεαλιστικός πραγματιστικός τρόπος για να υλοποιηθούν ξανά προγράμματα κοινωφελούς εργασίας στο επίπεδο του Δήμου αλλά, με δικαιούχους μη κερδοσκοπικούς φορείς και επιχειρήσεις, σε διαφορετική περίπτωση τα προγράμματα αυτά θα κοπούν από την Κομισιόν.

τρίτον, γιατί η αντιπαράθεση και η πιθανή υποκλοπή και αφαίρεση κονδυλίων από προγράμματα που η διαχείριση τους ανήκει δικαιωματικά σε άλλους κοινωνικούς φορείς, τις επιχειρήσεις και κοινωνικούς συνεταιρισμούς, πέραν του γεγονότος ότι θα είναι προβληματική και υπό αίρεση θα προκαλέσει περισσότερη ζημιά από όφελος στην ίδια την προοπτική εξυγίανσης της Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

Απώλεια εμπιστοσύνης από τον παρασιτισμό μερίδας των υπαλλήλων της, που βολεύονται με αυτή την κατάσταση πληθωρισμού εργαζομένων στους Δήμους, την ίδια στιγμή που είναι γνωστό ότι με τα ευρωπαϊκά στάνταρς οι δημοτικοί υπάλληλοι είναι υπερδιπλάσιοι του Ευρωπαϊκού μέσου όρου.

Τέταρτον η Τοπική Αυτοδιοίκηση δεν πρέπει να συντελέσει στο “θάψιμο” του προγράμματος για την κοινωνική οικονομία και τους Κοινωνικούς Συνεταιρισμούς γιατί από την κοινωνική οικονομία εξαρτάται μακροπρόθεσμα η βιωσιμότητα της κάθε τοπικής κοινωνίας και αυτό είναι προς όφελος της Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Και είναι ένας σημαντικός τρόπος για την ανάπτυξη βιώσιμων θέσεων εργασίας και όχι οι “ασπιρίνες” και τα εξαμβλώματα με προγράμματα ανέργων στους Δήμους που ονομάζεται

καταχρηστικά κοινωφελής εργασία.

Ο επικοινωνιακός Μακιαβελισμός όπου “ο σκοπός της επανεκλογής αγιάζει τα μέσα” δεν περνάει στις μέρες μας όπως στο παρελθόν και εν πάση περιπτώσει δεν έχει την αποτελεσματικότητα που ορισμένοι ακόμη πιστεύουν πως έχει.

Πριν από την κρίση η επικοινωνιακή ηγεμονία του μιντιακού κατεστημένου που λειτουργεί Μακιαβελικά μαζί με τα λεγόμενα κόμματα εξουσίας, μπορούσε ίσως να επηρεάζει και να ελέγχει και το 70% του εκλογικού σώματος, τώρα προϊούσας της κρίσης δεν φαίνεται να ελέγχει ούτε το 35% .

Αυτή η κατάσταση αλλάζει τα δεδομένα στα κριτήρια των ψηφοφόρων και τα κάνει πιο ουσιαστικά.

Οι Δήμαρχοι, που εφαρμόζουν μια μεταρρυθμιστική πολιτική στους Δήμους τους και ενισχύουν συνειδητά την κοινωνική αλληλέγγυα οικονομία όπως ο Δήμαρχος της Αθήνας κ. Καμίνης και ο Δήμαρχος της Θεσσαλονίκης κ. Μπουτάρης έχουν πολύ περισσότερες πιθανότητες επανεκλογής από τους ρουσφετολόγους Δημάρχους...

Το δόγμα της ιδιοτελούς αντίληψης για τα πολιτικά και δημοτικά πράγματα με τους ψηφοφόρους-πελάτες που μόνον με ιδιοτελή κίνητρα μπορεί κανείς να κερδίσει τις εκλογές έχει κλονιστεί και έχει δραματικά περιοριστεί με την κατάρρευση της παροχολογίας.

Το πολιτικό ψεύδος επίσης έχει κοντά ποδάρια. Οι αριστοτέχνες του είδους στο τέλος μπορούν να αποδειχθούν και πολιτικά ανόητοι όπως δείχνουν οι κεντρικές πολιτικές εξελίξεις και να γελοιοποιηθούν.

Σε μια εποχή που οι μίζες και τα λαδώματα αντικειμενικά έχουν περιοριστεί η στροφή στην αυθεντική πολιτική όχι μόνον είναι επιθυμητή αρετή αλλά και αναγκαιότητα. Όσοι κρύβουν αυτή την αλήθεια υποτιμούν τη δύναμή της.

Το ελληνικό κεντρικό μιντιακό σύστημα εξαρτημένο από την οικονομική ολιγαρχία υποτιμά βέβαια αυτή τη δύναμη, αποκρύπτει σημαντικές αλήθειες όπως τη διασπάθιση και την εκτροπή των κοινοτικών κονδυλίων που προορίζονται για κοινωνική οικονομία και γι' αυτό καταρρέουν πολιτικά πρόσωπα και κόμματα πάνω στα οποία είχε επενδύσει πολλά.

Έχουμε μπροστά μας πλέον τραγικές φιγούρες της πολιτικής σκηνής που απεγνωσμένα προσπαθούν με κάλπικη κοινωνική ευαισθησία, με την λεγόμενη κοινωφελή εργασία που όλοι γνωρίζουμε ότι κάθε άλλο παρά κοινωφελής είναι, με το θάψιμο από την άλλη μεριά της κοινωνικής οικονομίας και την υποκλοπή των πόρων της, ο κόσμος να τους γυρίζει την πλάτη και αυτό φαίνεται καθαρά στις δημοσκοπήσεις.

Τίποτε δεν έχει λοιπόν να κερδίσει η Τ.Α από παρόμοιες λογικές και πρακτικές.

Αντιθέτως η στροφή προς μια παραγωγική Τοπική Αυτοδιοίκηση κοντά στον πολίτη σε συνεργασία και με Συμπράξεις με τις οργανώσεις της Κοινωνίας Πολιτών και τους συλλογικούς φορείς έχει να κερδίσει πολλά και πάνω από όλα μια καλύτερη και δημιουργική σχέση με τη κοινωνία.

ΟΙ ΔΗΜΟΙ ΩΣ ΣΥΜΠΡΑΤΤΟΝΤΕΣ ΦΟΡΕΙΣ ΣΤΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

<http://oikopress.gr/index.php/2012-10-22-16-15-08/702-2013-03-05-11-23-44>

Για πρόγραμμα Κοινωφελούς εργασίας Στην ανάπτυξη Κοινωνικών Αγροκτημάτων

<http://www.socialactivism.gr/index.php/koinoniki-oikonomia/456>

<http://www.socialactivism.gr/index.php/diaxeirisi-gnosis/315-%CE%B>

[A](#)
[%](#)
[CE](#)
[%](#)
[B](#)
[1%](#)
[CE](#)
[%](#)
[BB](#)
[%](#)
[CE](#)
[%](#)
[AD](#)
[%](#)
[CF](#)
[%82](#)

□

□